

ಅಂಥ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವುದಂತೂ ಖಚಿತ..! ಆತ ಯಾರಿರಬಹುದು..?

ತಾನು ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದವು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೆಂದೂ ಆತನನ್ನು ಈ ಮನೆಯ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯವರೂ ಎಂದೂ ತನ್ನೆದುರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಜೀವನದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದೂ ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ತಾವು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಈತ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಡು ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕಾಏಕಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಆತ ಯಾರಿರಬಹುದು..? ಪರಿಚಿತನೋ..? ನಂಟನೋ.. ಆಗಿದ್ದರೆ ಮನೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಬರಬೇಕಿತ್ತುಲ್ಲ..! ವಿಜಯಮ್ಮನ ಚಡಪಡಿಕೆ, ಪರಿತಾಪ, ತುಡಿತ, ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾಳಜಿ, ಅಕ್ಕರ ಅತಿರೇಕವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.. ಆತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವರೇಕೆ ಹಂಬಲಿಸಬೇಕು..? ಆತನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ವಿಜಯಮ್ಮ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಸೆ ಪಟ್ಟು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ..? ಆದರೆ ವಿಚಿತ್ರವೆಂಬಂತೆ ರಾಯರಿಗೆ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ದಿವ್ಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ..ನಿರಾಸಕ್ತಿ..ಅವರದ್ದು ತಟಸ್ಥ ನಿಲುವು..ಯಾಕೆ ವೈರುಧ್ಯ..? ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನತ್ತ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನು ಆಕೆ ತುಂಡರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

* * *

'ಗಂಟಿ ಆರೂವರೆಯಾಯಿತು ಅಪೂರ್ವ..ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡು..ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಬರುತ್ತೆ..ನಾನು ದೇವಿಗೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚೋ.' ವಿಜಯಮ್ಮ ನುಡಿದಾಗ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ಎದ್ದು ಬಂದಳು. ಹೊರಗೆ ಹಜಾರದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಹೊರಟ ಅವಳಿಗೆ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ತುಸು ಕವಿದ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಯಾರೋ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಮನೆಯತ್ತ ನಿರುಕ್ಸಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೊಂಡಿತು. ಭಯದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಂದ ಅಪೂರ್ವ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೊರಗಿಣುಕಿದಳು. ಆ ಆಕೃತಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತಿತ್ತು.

'ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು..ಹಾಗೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಲ್ಲೋಡ.. ಅಪೂರ್ವ.. ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಇಡು..ತಗೋ..' ತಾವು ಹಚ್ಚಿ ತಂದ ಹಣತೆಯನ್ನು ಅಪೂರ್ವಳ ಕೈಗೆ ರವಾನಿಸಿದರು. ಅಪೂರ್ವ ಹಣತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರ ತಂದು ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟವಳು ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಗೇಟಿನತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಧರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಗೇಟಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕತೊಂದಿಗದಳು. ಅಪೂರ್ವ ತನ್ನತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತ ಆತ ಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅಪೂರ್ವ ಗೇಟು ತೆರೆದು ರಸ್ತೆಯ ಇಬ್ಬದಿಯತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾರೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಗೇಟು ಹಾಕಿ ಒಳ ಬಂದವಳು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಬಳಿ, 'ಯಾರೋ..ಗೇಟಿನ ಹತ್ತ ನಿಂತು ಈ ಮನೆ ಕಡೆಗೇ ನೋಡಿದ್ದ..ಕಳ್ಳ ಇಬೇಕು..ನಾನು ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಓಡಿ ಹೋದೆ..!' ಅಪೂರ್ವ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಜಯಮ್ಮನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಗಿತ್ತು.

'ಅವು ಕಳ್ಳ ಅಲ್ಲೇ..ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ..? ನನ್ನ ಮೊದ್ದೇ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತು ನೀನು..ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ..?'

ವಿಜಯಮ್ಮ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಗೇಟು ತೆರೆದು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಬಂದರೂ ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣ ಸಿಗದೇ ನಿರಾಶರಾದರು.

'ನನ್ನೊತ್ತು..ಅವು ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ..ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳ್ತಿದೆ..' ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗೋಣಗಿಕೊಂಡಾಗ, ವಿಜಯಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಅಲ್ಲ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ಕುಳಿತ ಅದೇ ಯುವಕನಿರಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ವಿಜಯಮ್ಮನವರ ಊಹೆ ನಿಜವಿರಬಹುದೇ..? ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತನೇ ಇರಬಹುದೇ..? ತನಗೆ ಆ ಆಕೃತಿ ಮಾತ್ರ ಮಬ್ಬಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮುಖ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ..!

ಒಂದು ತಾಸು ಕಳೆದು ಅಪೂರ್ವ ತಡೆಯಲಾರದೇ ಮತ್ತೆ ಕಿಟಕಿಯ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಅಪೂರ್ವ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ವಸುಮತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಶಂಕರನಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಪೂರ್ವಳ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಶಂಕರ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದ. ಪಿಯುಸಿ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ವಸುಮತಿ ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪರಿಚಿತ ವಿಜಯಮ್ಮ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ವಿಜಯಮ್ಮ-ಪ್ರಭಾಕರರಾಯರು ಅಪೂರ್ವಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕಂಡು ದಂಪತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅಪ್ಪೋಟ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ತವಕ ವಿಜಯಮ್ಮನದ್ದು. ಈ ಭಿಕ್ಷುಕನನ್ನು ಕಂಡರೆ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕೆಳಕಳಿ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅಪೂರ್ವಳದ್ದು..

ಬಾಗಿಲು ತುಸುವೇ ತೆರೆದು ಇಣುಕಿದಾಗ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಆಕೃತಿ ಗೋಚರವಾಗಿತ್ತು. ಹೌದು..!

ಅವನು ನಿಂತಿದ್ದ. ಇತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಜಯಮ್ಮನ ಊಹೆ ನಿಜವೇ ಎಂದು ಅಪೂರ್ವ ಈಗ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಳು.

ಹೌದು ..ನಿಜ..! ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಮುಖ ನೆನಪಾಯಿತು. ಬೀದಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಯುವಕ ಗಡ್ಡಧಾರಿ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಗೆ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಆಂತರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅವನ ಆಗಮನದ ಸುಳಿವು ದೊರಕಿತು..? ಅಂಥ ಸಂಬಂಧ ಏನಿದೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ..? ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತವ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದ..? ಇದೊಳ್ಳೆ ವಿಚಿತ್ರ..ವಿಜಯಮ್ಮ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ..ಇವನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಜಯಮ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ..ಏನಿರಬಹುದು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಮರ್ಮ..?

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ಅಪೂರ್ವ, ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಜಯಮ್ಮನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕರೆ ತಂದು, ಹೊರಗೆ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳಷ್ಟೇ..! ವಿಜಯಮ್ಮನ ಮುಖ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೂರು ದೀಪ ಬೆಳಗಿದಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಯಿತು. ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮುಂಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಓಡು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ಕೀಳಲು ಯತ್ನಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಜಯಮ್ಮ ಧಾವಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದರು..ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾ..? ಬಾ ಒಳಗೆ.. ನೀನು ಬಂದೇ ಬರ್ತಿಯಾ ಅಂತ ನನ್ನ ಒಳ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು..ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ..ಒಳ್ಳೆಡೆ ಬಾ..'

'ನಾನೆಲ್ಲಿಗೂ ಬರಲ್ಲ..ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಡಿ..ನಾನು ಹೋಗ್ಬೇಕು..!' ಅವನು ಕೊಸರಾಡಿದ.